

Recurs introdus la 11 iulie 2013 de Stichting Corporate Europe Observatory împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 7 iunie 2013 în cauza T-93/11, Stichting Corporate Europe Observatory/Comisia Europeană

(Cauza C-399/13 P)

(2013/C 274/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Stichting Corporate Europe Observatory (reprezentant: S. Crosby, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Federală Germania

Concluziile recurente

- Admiterea recursului, anularea Hotărârii Tribunalului din 7 iunie 2013 și anularea Deciziei Comisiei din 6 decembrie 2010;
- Obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente atât recursului cât și acțiunii în anulare în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a comis trei erori de drept.

1. O eroare de drept constând în aprecierea potrivit căreia „Vademecumul cu privire la accesul la documente” al DG Comerț nu era destinat producerii unor efecte externe;
2. O eroare de drept constând în neluarea în considerare a prezumției că documentele erau destinate consultării de către un mare număr de persoane;
3. O eroare de drept constând în aprecierea potrivit căreia din împrejurările cauzei nu rezulta că a existat o renunțare implicită la confidențialitate.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 16 iulie 2013 — Sophia Marie Nicole Sanders, reprezentată de Marianne Sanders/David Verhaegen

(Cauza C-400/13)

(2013/C 274/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sophia Marie Nicole Sanders, reprezentată de Marianne Sanders

Pârât: David Verhaegen

Întrebările preliminare

Articolul 28 alineatul (1) din Legea privind recuperarea creanțelor de întreținere în relația cu țări străine (Auslandsunterhaltsgesetz — denumită în continuare „AUG”) din 23 mai 2011, BGBl I p. 898 încalcă articolul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr.4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (JO L 7, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Anotato Dikastirio Kyprou (Cipru) la 16 iulie 2013 — Cypra Limited/Republica Cipru

(Cauza C-402/13)

(2013/C 274/23)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Anotato Dikastirio Kyprou

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cypra Ltd

Pârâtă: Republica Cipru

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile Regulamentului nr. 854/2004/CE ⁽¹⁾ atribuie autorității competente puterea discreționară de a stabili orarul unei zile de sacrificare a animalelor, ținând cont de obligația acesteia de a desemna un medic veterinar oficial care să efectueze controlul sacrificării animalelor, sau autoritatea competentă are obligația de a trimite un medic veterinar la orele și în ziua în care are loc sacrificarea, stabilite de abator?
2. Dispozițiile Regulamentului nr. 854/2004/CE atribuie autorității competente puterea discreționară de a refuza să desemneze un medic veterinar oficial care să efectueze controlul sacrificării legale de animale, în condițiile în care i-au fost comunicate ora și ziua exacte în care va avea loc sacrificarea într-un abator autorizat?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, p. 206, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 132).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 16 iulie 2013 — Lisa Kelly/Minister for Social Protection

(Cauza C-403/13)

(2013/C 274/24)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lisa Kelly

Pârât: Minister for Social Protection

Întrebările preliminare

1. În cazul în care un angajat cu reședința în statul membru A, care a desfășurat în acest stat, timp de aproape trei ani, o activitate salariată în urma căreia se poate beneficia de prestații sociale, își desfășoară ultimele șase luni din activitatea sa salariată în urma căreia se poate beneficia de prestații sociale în statul membru B, cererile ulterioare prin care această persoană solicită plata prestațiilor sociale de boală trebuie să fie reglementate de (i) legislația statului

membru B în sensul articolului 11 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004/CE ⁽¹⁾ sau de (ii) legislația statului membru A în care acesta își are reședința în sensul articolului 11 alineatul (3) litera (e)?

2. Pentru examinarea primei întrebări, prezintă relevanță faptul că, dacă se consideră că legislația aplicabilă este legislația statului membru B, angajatul în cauză nu îndeplinește condițiile pentru niciun fel de prestație socială, în timp ce situația ar fi diferită în cazul în care s-ar considera că legislația aplicabilă este legislația statului membru unde angajatul își are reședința (statul membru A)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05 vol. 7, p. 82).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 16 iulie 2013 — ClientEarth/Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Cauza C-404/13)

(2013/C 274/25)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Recurentă: ClientEarth

Intimat: Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Întrebările preliminare

1. În cazul în care, potrivit Directivei 2008/50/CE privind calitatea aerului înconjurător ⁽¹⁾ (denumită în continuare „directiva”), într-o anumită zonă sau aglomerare, valorile-limită ale dioxidului de azot nu au fost atinse până la termenul de 1 ianuarie 2010 prevăzut în anexa XI la directivă, un stat membru este obligat, în temeiul directivei și/sau al articolului 4 TUE, să solicite prorogarea termenului în conformitate cu articolul 22 din directivă?
2. În cazul unui răspuns afirmativ, în ce împrejurări (dacă este cazul) un stat membru poate fi scutit de această obligație?